

N:o 128.

Af herr **S. Söderberg**, om tillägg till lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Det är en känd sak, att många väghållningsdistrikt i vårt land icke tillämpat väghållningsbesväret å landet i öfverensstämmelse med den nya väglagen af den 23 oktober 1891 genom vederbörlig delning och underhåll in natura, utan man har funnit lämpligast att å entreprenadauktion upplåta underhållet, då mark är bar, till den minstbjudande; men då denna lag icke föreskrifver något i detta fall, så anser jag, att någon bestämmelse härom bör införas i synnerhet för de väghållningsdistrikt, som utgöras af *en* socken eller kommun, deruti många små jordegare äro, hvilka tvifvelsutan hellre bidraga i sin mån till entreprenadsumman än att med stort besvär och kostnad utgöra vägunderhållet in natura. Jag menar, att deras förmån i den delen alltid kan varda hotad genom föreliggande lag.

En förenkling i debiteringen och uppbörden kunde ock ske genom det, att kommun, som utgör ett väghållningsdistrikt, egde rätt att upptaga denna skatt med öfriga kommunalutskylder.

Genom hvad jag i denna motivering velat framställa anhåller jag vördsamt,

att Riksdagen för sin del måtte besluta om följande tillägg i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet af den 23 oktober 1891 kap. VIII om *särskilda bestämmelser*: »§ 86. Kommuner, som utgöra ett väghållningsdistrikt, ega dock frihet att å all-

män kommunalstämma besluta om väghållningsbesvärets utgörande genom entreprenad och vägskattens utdebitering å kommunalsedeln.»

Kongl. Maj:t och Riksdagen ega att, i öfverensstämmelse med detta förslag, verkställa den formförändring, som anses nödig.

Stockholm den 29 januari 1897.

Sam. Söderberg.
